

'Kızlar' bu kez kaygılı ve huzursuz

Fotoğrafçı Nazif Topçuoğlu'nun 'kızlar'ı büyüyor. Önce şiddetle tanışan, sonra okuyup hayata atılan genç kadınlar, bu kez kaygılı ve huzursuz. Hayatın dengesini tutturmak adına doğaya sığınıyorlar.

Tweetle

0

0

Takip et: @radikal

Bana kalırsa Nazif Topçuoğlu'nun 'kızlar'ı bir türlü büyümüyor ya da aradan geçen 10 yıla karşılık ben sabırsızlık gösteriyorum. Her şey süreç meselesi tabii, dolayısıyla o itiraz ediyor: "Aslında kızlar sürekli büyümekteydiler. Önce okudular, sonra hayata 'atıldılar'... Baktılar ki gerçekler onlara öğretilenlere benzemiyor, bir süredir hayal kırıklığı, şaşkınlık ve kaygı içinde dengelerini korumaya çalışıyorlar, akli ve ruhi dengelerini..."

2003 yılında 'Sakatatlı Kızlar'la kentli, eğitilmiş ve 'albenili' kızların hayatla, düzenle gel-gitli ilişkilerini fotoğraflamaya başlamıştı Topçuoğlu. Serinin yine Galeri Nev İstanbul 'da izleyiciyle buluşan dördüncü sergisinde bu kez gerginlik, dengesizlik, çatışma ve tekrar kapanma var. Kaygılı, huzursuz 'genç kadınlar' hayatın dengesini tutturmak adına bir anlamda doğaya sığınıyorlar. Kim onlar, bugünün 'gerçek' kadınlarına ne kadar yakınlar? "Hayal edilen bir kadın türü mü var? Günümüzde ve burada, homojen, ideal bir kadın tasavvurundan söz edebilir miyiz? Belki de asıl sorun bu. Gene de bu fotoğraflarda belli üsluptaki, belli bir eğitim almış, belli yaşta 'şehirli' kadınların kendilerine ortak, özdeşleşecek yönler bulduklarını düşünüyorum" diyor. 'Şiddetle 'Sakatatlı Kızlar'da tanışmış, 'Okuyanlar'da öfkelerini bilgiyle dönüştürmeye çalışmış, "Yeni Şeyler'le hayata açılmışlardı. Şimdi neden yine kapandılar, durum o kadar umutsuz mu?" diye soracak oluyorum, "Duruma 'umutsuz' diyen sizsiniz. Böyle söylediğinize göre, demek ki kahramanlarımla bir şekilde özdeşleşiyorsunuz, benzer duyguları paylaşıyorsunuz" yanıtı gecikmiyor.

Bilakis, sorun kapanmış olmaları bana kalırsa, üstelik 'ölü-doğa'nın parçası olmuşlar. Bir zamanlar erkeklere anatomi atlasından bakıyorlardı, sonra tanıştılar ve hüsrana... Şimdi de doldurulmuş hayvanlarla bir arada, yine sıkışıp kalmışlar...

Bir itiraz daha... "Aslında kızların hepsi hayat dolu. Hayvanların önyargısız, içgüdüsel yaratıcı davranışları, çevrelerine dışarıdan, eleştirel bakmalarını sağlayan spontane ve taze örnekler olarak onlara yol gösteriyor. Neticede, kızlar büyüklerin düzeni karşısında bir çıkar yol olarak

doğal gclerle zdeşleşiyorlar, araştırıyorlar. Sonuç; rahatlama, mutluluk ve kutlama!”

Peki bu çekilme, kapanma, bir ileri, iki geri hali değil mi? “Hayır” diyor Topçuoğlu: “Nasıl ki daha önce de kendilerine öğretilen bilgilere dayanıyorlardı, şimdi de kendilerine verilen değerler sistemi içinde kalarak ayakta durmaya çalışıyorlar. Belki de altlarındaki halının çekildiğini hissediyorlar.”

Topçuoğlu, sanat tarihinin görsel hikyelerinden beslendiği bu alegorik seride ‘eskiye dair’ bir dünyayı bugünde kurguluyor başından beri. Bu son sergide kızların kadrağı zorlayan dinamizmi, birbirleriyle dayanışmaları, bedenlerinin sınırlarını keşfetme çabaları, doğaya açılma istekleri, yine ‘dışarıyı’, bir eylemlilik halini işaret ediyor sanki, kendi gücünden beslenmeyi. Yani ‘durum katiyen umutsuz değil’, ben sabırsızım.

Merak işte, serinin devamı gelecek mi ya da şöyle diyelim kızlar doğayla btnleşebilecekler mi? “Hepimiz en ‘sonunda’ doğayla btnleşmiyor muyuz?” diyor, “Burada söylenmek istenen şey belki de kızların, ezilen insanların, kendi doğal gclerinden faydalanarak ayakta kalabilecekleri.”

Nazif Topçuoğlu’nun sergisi 8 Haziran’a kadar Galeri Nev İstanbul’da. Tel: 0212 252 15 25